

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2009 v Bratislave, v trestnej veci proti zadržanému **A. M.**, pre spolupáchateľstvo trestného činu podvodu s obzvlášť veľkou škodou podľa § 318 ods. 1, ods. 6, písm. a/ Tr. zák. Maďarskej republiky a iné, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sťažnosť zadržaného **A. M. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Na osobu **A. M.**, štátneho občana Slovenskej republiky, bol v predmetnej trestnej veci Ústredným obvodným súdom v Pešti v Maďarskej republike dňa 05. mája 2009 pod sp. zn. 5.B.24.088/2009 vydaný Európsky zatýkací rozkaz za účelom vykonania trestného stíhania v Maďarskej republike pre trestný čin podvodu podľa § 318 ods. 1, ods. 6, písm. a/ Tr. zák. Maďarskej republiky, sfalšovania úradných listín podľa § 274 ods. 1, písm. b/ a písm. c/ Tr. zák. Maďarskej republiky a sfalšovania súkromných listín podľa § 276 Tr. zák. Maďarskej republiky.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. augusta 2009, č.k Ntc 16/2009-81, podľa § 21 ods. 1, ods. 3 zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze bolo rozhodnuté, že Európsky zatýkací rozkaz Ústredného obvodného súdu v Pešti v Maďarskej republike sp. zn. 5.B.24.088/2009 sa vykoná a zadržaný **A. M.** sa odovzdá na trestné stíhanie do Maďarskej republiky.

V zákonnej lehote určenej v § 187 ods. 1 Tr. por. podal proti tomuto uzneseniu zadržaný prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť.

Sťažnosť odôvodnil ustanovením § 14 ods. 1 písm. g/ zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze s tým, že pri posudzovaní otázky premlčania podľa právneho poriadku Slovenskej republiky je potrebné vychádzať z právnej úpravy platnej v čase spáchania skutku a nie podľa právnej úpravy platnej v súčasnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti zadržaného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Ústredným obvodným súdom v Pešti v Maďarskej republike dňa 5. mája 2009, sp. zn. 5.B.24.088/2009, na občana Slovenskej republiky A. M. je zrejmé, že tento je trestne stíhaný na území Maďarskej republiky pre skutky právne kvalifikované ako trestný čin podvodu podľa § 318 ods. 1 ods. 6 písm. a/ Tr. zák. Maďarskej republiky, sfalšovania úradných listín podľa § 274 ods. 1 písm. b/ a c/ Tr. zák. Maďarskej republiky a sfalšovania súkromných listín podľa § 276 Tr. zák. Maďarskej republiky.

Krajský súd v Košiciach správne zistil, že predmetný zatýkací rozkaz bol vydaný príslušným súdom členského štátu Európskej únie, pričom skutky, pre ktoré je zadržaná osoba trestne stíhaná sú trestným činom podľa právneho poriadku Maďarskej republiky s hornou hranicou trestnej sadzby 8 rokov.

Prvostupňový súd tiež správne zistil, že v predmetnej veci nie je splnený žiaden z dôvodov uvedených v ustanovení § 14 ods. 1 písm. a/ až písm. i/ zákona o Európskom zatýkacom rozkaze, pre ktorý by bolo potrebné odmietnuť vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Aj podľa názoru najvyššieho súdu u osoby A. M. podmienky na postup podľa § 21 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. splnené sú.

Pokiaľ sa týka sťažnostných námietok zadržaného, že pri posudzovaní otázky premlčania podľa právneho poriadku Slovenskej republiky je potrebné vychádzať z právnej úpravy platnej v čase spáchania skutku a nie podľa právnej úpravy platnej v súčasnosti, tieto nemožno považovať za dôvodné.

Konanie A. M. je trestné aj v Slovenskej republike ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku s hroziacou trestnou sadzbou v rozpätí 5 až 12 rokov. Trestnosť činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. nie je premlčaná s poukazom na plynutie dvadsaťročnej premlčacej doby podľa Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 457/2003 Z.z. , pričom so zreteľom na ustanovenie § 67 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 treba navyše zdôrazniť, že doba, počas ktorej sa obvinený zdržiava v cudzine, sa do premlčacej doby nezapočítava.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť A. M. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 3. septembra 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová